

Olav Rune Ertzeid

55 år

Sivilstatus: Gift

Nåværende stilling: Prost i Nord-Helgeland

Utdanning:

Cand.theol. fra Menighetsfakultetet

Ordinert 26. august 1987

Etter- og videreutdanning:

Utdanningssted: Høgskolen i Volda – kirke- og arbeidsrett

Arbeidspraksis:

1978-81   NSB

1979-80   Assistent i Sjømannskirkene i Israel

1982-83   Ungdomsarbeider i Indremisjonen

1987-93   Sokneprest på Vega

1993-2000 Sokneprest i Gildeskål
2000-05 Prost i Vest-Telemark
2005- Prost i Nord-Helgeland

Ledererfaring:

Jeg har helt fra ungdomstiden hatt lederfunksjoner i mange ulike organisasjoner. Som voksen har jeg hatt lederverv i Indremisjonsforening, FBB, Nærradio, Presteforeningen, Miljøforum, leder av representantskapet i Kirkens SOS og styreleder i Familievernkontor.

Prosjekter:

1996 Studie i Japan i samarbeid med Aeropagos og Kyoto University på tema –
Tverrkulturell kommunikasjon.

2009 I samarbeid med Utviklingssenter for sykehjem i Nordland – Etisk refleksjonsarbeid ved bruk av drama og bildeteater.

2012 I samarbeid med utviklingssenter for sykehjem i Nordland – Mennesket lever ikke av brød alene. En praktisk veileder på aktiv omsorg med vekt på åndelige behov. Hefte og opplæringsfilm støttet av Helsedirektoratet.

2014 Olavstipend med tema: Når presten svikter – hvordan leder og ledes prosten når avvik i atferd og kvalitet på arbeid avdekkes hos menighetsprester.

2006 - Startet Petter Dass seminaret – Teologi i kontekst.

Tillitsverv – engasjement:

Jeg har vært tillitsvalgt i Presteforeningen på alle nivå: Lokallagsleder 1988-1992, stiftets boligombud 1992-93, stiftstyreleder 1993-1996, nestleder landsplan 1997-2000, sentralt boligombud 1997-2000, sentralt verneombud 1997-2001, forhandlingsutvalg statlig sektor 1997-2000.

Var med på å starte Vega nærradio og Vega miljøforum og satt i styrene der 1988 -2003

Ordfører i representantskapet for Kirkens SOS-Nordland 1992-1994

Nestleder og leder i styret for Vest-Telemark familiekontor 2000-2005

Nestleder i styret for Vest-Telemark prostidiakonat 2000-2005

Med biskopens godkjenning har jeg i tillegg til min stilling som prost også hatt 2 små bistillinger: Sykehusprest i 10 % stilling fra 2012. Jeg er også engasjert av Helgelandssykehuset i 10 % stilling for å være sekretær i klinisk etikk komite.

Jeg har siden 2006 vært engasjert av lokalavisen – Helgelands Blad – til å være fast kronikør.

Medlem i styret for Petter Dass dagene 2013 –

Ide til og deltatt i Mathias Bonsach Krogh dagene i 2014.

De siste 10 årene har jeg holdt flere foredrag og undervisning for kommuner, sykehjem, sykehus og høgskole på temaer som kommunikasjon, samhandling, gjøre hverandre gode på jobb, omsorg for døende og pårørende, demensomsorg, etikk m.m.

Medlem av bispedømmets Ressursgruppe for miljø, rettferd og forbruk siden 2013 og leder siden 2014.

Publikasjoner:

Bidrag i prekenes fra Nord-Norge - Praktisk kirkelig Årbok 2010 (KUN)

Mennesket lever ikke av brød alene – Aktiv omsorg med vekt på åndelige behov, 2012
(Utviklingscenter for sykehjem Nordland)

Diverse artikler i Luthersk Kirketidende

Internasjonal og økumenisk erfaring:

Gjennom prosjektet om tverrkulturell kommunikasjon i 1996 ble jeg kjent med den interreligiøse samtalen.

Deltok i Borgå 2004 på 10 års markeringen for Porvoo-avtalen

Samarbeid med Kirkens Nødhjelp om skolebygging i Lusaka, Zambia.

I alle mine år som prest og prost har jeg samarbeidet med kirkesamfunn som har hatt medlemmer og forsamlingshus lokalt.

Spørsmål til kandidaten

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgaver?

Biskopens viktigste oppgaver er tydeliggjort både i Tjenesteordning for biskoper og i vigslingsliturgien. Biskopen skal se til at vår kirkes liv, tro og lære er i samsvar med skrift og bekjennelse. Biskopen skal være samlende og oppmuntre menighetene, tilsatte og frivillige til tjeneste. Biskopen ordinerer og vigsler til tjeneste som prest, diakon, kateket og kantor. Biskopen skal lede prestedtjenesten.

2. Hva er kirkens hovedutfordringer i dag, og i tiden framover, slik du ser det?

Det er flere store utfordringer som ligger og venter:

Der dåpsprosenten går kraftig ned må vi arbeide fram gode planer og strategier for å møte dette.

Vi må arbeide med rekrutteringsutfordringene.

Vi må fortsatt engasjere oss i den største utfordringen som menneskeheten står overfor – klimaendringene.

Vi må som kirke øve oss i å samtale bedre med hverandre.

Hvordan den framtidige kirke skal organiseres er en stor utfordring.

Vi må arbeide videre med hvilken måte vi vil være kirke på både i Sør-Hålogaland og i Norge som nasjon.

Vi må som kirke aldri glemme at vi skal stå på de svakes side og være de stemmeløses stemme. Vi må fortsatt rope høyt når urett blir begått mot menneske og skaperverk.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som kirkelig leder med tilsynsansvar i bispedømmet?

Jeg vil legge stor vekt på det å være en nærværende leder. Min ledelsesfilosofi handler om dialog, om samtaler og viktigheten av å bygge gode relasjoner. Det kan kun skje ved å være nær. Jeg vil gjennom prostene og medarbeiderne på bispedømmekontoret legge opp til at vi videreutvikler den gode samtalen som er mellom menighetsråd, kirkelig tilsatte, frivillige, fellesråd og bispedømmeråd. Biskopens tilsyn kommer til syne gjennom denne samtalen. Tilsyn handler om å se og å si. For å se må biskopen være nær. Tilsynsansvaret ivaretas også i særlig grad i vigsling til tjenester i kirken. Samtalene med kandidater som skal vigsles (prest, diakon, kateket og kantor) vil jeg også legge vekt på. Jeg vil også legge vekt på at visitasene blir et sted for refleksjon. Gjennom refleksjonsarbeidet med kirkelig tilsatte, råd og frivillige vil vi sammen bli mer erfarne og kan gå veien videre med den kompetanse som bare erfaring gir, større frimodighet og tydeligere retning.

4. Hva er kjernen i din forkynnelse?

Nåde. Jeg har etter som tiden har gått og det faktum at livet har møtt meg gjennom mange kjempende mennesker og noen litt slitne mennesker, sett tydeligere og tydeligere hvordan Jesus møtte mennesker. Jesus gav folk håp og tro gjennom å reise dem opp, der menneskene ventet fordømmelse ble de møtt med nåde og en utfordring. De ble sett, de ble omfavnet og de ble utfordret. Jeg mener at kjernen i min forkynnelse er nettopp dette: se – omfavne – utfordre! Det er ikke vår fromhet som skal forme vår tro, det er nåden som skaper tro!

5. Hvilke visjoner har du for Sør-Hålogaland bispedømme og Den norske kirke framover?

For Sør-Hålogaland bispedømme har jeg den visjonen at vi fortsatt skal være en stedegen kirke. Det vil si en kirke som er synlig tilstede der mennesker bor, som snakker et språk som skaper gjenkjenning, undring, takknemlighet og tro, en kirke som husker sin historie og ser sin geografi. En kirke som bidrar til å skape gode fellesskap der mennesker kjenner at de kan være trygge. Jeg har den visjonen at kirken i Sør-Hålogaland fortsatt skal være tydelige Jesusvitner både i ord og handling.

Vi må finne en god måte å være kirke på hos oss.

Jeg har også et ønske eller visjon om at de to nordligste bispedømmene skal videreutvikle det gode samarbeidet slik at vi kan stå sterkere i møte med de utfordringer vi har felles.

For den norske kirke framover vil mye av det samme gjelde. Men jeg håper at kirken kan gjenfinne det som samler oss som kirke og ikke fokusere så sterkt på det som skiller oss i meninger. Jeg ønsker en tydeligere glede over å forkynne det gode, glade budskap om Jesus.

På det strukturelle området har jeg en visjon om at overdragelsen av arbeidsgiveriet for prestene til Kirkemøtet ikke binder for mye ressurser opp til Kirkerådet og at organiseringen av Folkekirken blir slik at det frigjøres energi, glede, stolthet og takknemlighet.

6. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Sør-Hålogaland bispedømme?

Jeg tror at noe av det som kjennetegner min måte å være leder på er at jeg er uredde for å slippe medarbeidere til. Jeg tror at jeg som leder både kan være tydelig på retning samtidig som jeg legger til rett for at medarbeiderne mine får et rom der de kan kjenne at deres egne vinger bærer. Når mine medarbeidere lykkes, da lykkes jeg som leder. Jeg tenker at min viktigste oppgave som leder er å gi Retning, Rom og Ros. Jeg tror at det vil være måter å være leder på som i særlig grad vil forme min måte å være biskop på. Jeg har også en bakgrunn med fagforeningsarbeid som har gitt meg mye kunnskap om hvor viktig samvirket mellom arbeidsgiver og arbeidstaker er for å finne gode veier som vi kan gå sammen.

7. Hva kan du med din kompetanse tilføre bispekollegiet og bispemøtet?

Jeg tenker at min fagforeningserfaring, mitt Olavstipend som handlet om ledelse og min interesse for relasjonsbygging er viktig kompetanse som kan bety noe i bispekollegiet og bispemøtet. Jeg tenker også at min opptatthet av rolleavklaringer og samtalen om verdier i kirken er gode bidrag.

8. Hvordan vil du som biskop i Sør-Hålogaland bispedømme ivareta det teologiske mangfoldet i bispedømmet?

Jeg er mer redd for en ensrettet kirke enn en kirke med mangfold. Mangfoldet hjelper oss til refleksjon og jeg vil gjerne legge til rette for en fortsatt god og åpen samtale i vårt bispedømme om ulike teologiske spørsmål. I det prostiet jeg tjenestegjør nå har mangfoldet vært tydelig uten at vi har opplevd de store spenninger.

9. Beskriv kort din teologiske profil og ditt ståsted i Den norske kirke.

Jeg har gått en lang teologisk vei i flere etiske spørsmål. Jeg tenker om meg selv at jeg er ganske åpen i etiske spørsmål, mens jeg er fast og tydelig i min Kristusforkynnelse.

10. Hvordan er din kjennskap til landsdelen?

Jeg har nå bodd på kysten av Nordland i 23 år i 3 forskjellige prostier og jeg har besøkt alle bispedømmets kommuner enten i jobb- eller feriesammenheng. Som tillitsvalgt ble jeg godt kjent med utfordringer, geografi og historie i alle bispedømmets prostier. Jeg har i egenskap av initiativtaker til og eier av Petter Dass seminaret samarbeidet med

KUN, institutt for historie og rel.vit. ved Universitet i Tromsø samt høgskolen på Nesna.
Jeg mener at mitt kjennskap til landsdelen og da særlig Nordland er svært god.

11. Samisk språk og kultur er en del av Sør-Hålogaland bispedømme. Hvilke tanker gjør du deg om dette?

Det er fortsatt behov for å synliggjøre den del av vår historie og nåværende kultur som handler om det samiske. Utfordringene som ligger i å skape gode forsoningsmøteplasser må det arbeides videre med. Vårt bispedømme har en del av ansvaret for dette.